

prof. dr hab. Ewald Sasimowski (1969–1972)

Prof. dr hab., dr h.c. Ewald Sasimowski urodził się 23 lipca 1923 r. w Borowiu k. Garwolina. Absolwent Wydziału Rolnego UMCS w Lublinie (1949), dr nauk rolno-leśnych WSR w Lublinie (1959), habilitowany na Wydziale Hodowli Zwierząt WSR w Poznaniu (1962), prof. nadzw. (1969), prof. zw. (1975); dr h.c. AR w Lublinie (1991).

Mł. asystent w Katedrze Ogólnej Hodowli Zwierząt UMCS (1946–1948), zast. dyr. ds. hodowli Zespołu Państwowego Stada Ogierów w Białce (1948–1953), st. asystent w Katedrze Szczegółowej Hodowli Zwierząt WSR (1953–1956), adiunkt w tej Katedrze (1956–1962), kier. Zakładu Hodowli Koni (1963–1977), dyr. Instytutu Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej (1970–1985), dziekan Wydziału Zootechnicznego (1964–1969), rektor AR w Lublinie (1969–1972).

Członek: Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego (prezes 1972–1973), Lubelskiego Związku Hodowców Koni (prezes 1957–1975), Polskiego Związku Hodowców Koni (wiceprezes 1960–1965), Komitetu Nauk Zootechnicznych PAN (przew. 1975–1978), Komisji Produkcji Koni Europejskiej Federacji Zootechnicznej (wiceprzew. 1973–1979), Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadr Naukowych (1973–1979).

Główny temat jego prac badawczych to hodowla, ocena i użytkowanie koni i kuców. Był koordynatorem i kierownikiem programów resortowych (MNSzWiT, MEN) m.in. „Doskonalenie koni roboczych i wierzchowych” (1981–1985), „Genetyczne doskonalenie koni roboczych i wierzchowych oraz zwiększenie efektywności ich użytkowania” (1986–1990), oraz KBN: „Określenie parametrów genetycznych i fenotypowych kuców felińskich w celu opracowania programu ich hodowli” (1997–2000).

Autor 306 publikacji, w tym 132 oryginalnych prac, 86 artykułów, 73 referatów, 15 podręczników i skryptów. Autor 10 patentów. Promotor 10 prac doktorskich.

Wiceprzew. Rady Naukowej Ministerstwa Rolnictwa (1971–1972), przew. Zespołu Hodowli Koni Rady Naukowo-Technicznej Ministerstwa Rolnictwa (1982–1983). W latach 90. zainteresował się nowoczesnym wykorzystaniem koni roboczych, podjął inicjatywę organizacji Polskiego Stowarzyszenia Użytkowników i Przyjaciół Koni Roboczych, którego był prezesem (2002–2008).

Nagrody i odznaczenia: Ministerstwa Edukacji Narodowej (1965, 1969, 1970, 1972, 1993); Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1973).